

Atbildētāja: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Prejudiciālais jautājums

Vai Kopienu tiesības, un it īpaši Direktīvas 92/49/EEK ⁽¹⁾ 40. panta 6. punkts, Komisijas skaidrojošais paziņojums 2000/C/43/03 – 5. punkts, un Kopienu *home country control* princips pieļauj tādu interpretāciju (kā tā, kas ir sniegta attiecībā uz *Codice delle assicurazioni private* [Privātpersonu apdrošināšanas kodeksa], kas apstiprināts ar 2005. gada 7. septembra Likumdošanas dekrētu Nr. 209, 193. panta 4. punktu un kurai šī tiesa piekrīt), atbilstīgi kurai tādas uzņēmējas valsts uzraudzības iestāde, kurā uzņēmējs veic uzņēmējdarbību apdrošināšanas jomā saskaņā ar brīvību sniegt pakalpojumus, ārkārtējā situācijā un aizsargājot apdrošināto personu un citu tiesību subjektu, kam ir tiesības uz apdrošināšanas pakalpojumiem, intereses, var pieņemt noregulējumus, kuri liedz slēgt uzņēmējas valsts teritorijā jaunus līgumus, pamatojoties uz to, ka tā savas rīcības brīvības robežās ir konstatējusi, ka jau sākotnēji vai arī vēlāk nav tikusi izpildīta kāda no subjektīvajām paredzētajām prasībām, lai varētu izdot licenci veikt uzņēmējdarbību apdrošināšanas jomā, un, konkrēti, prasība par reputāciju?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar kuru groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 228, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 30. oktobrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni u.c.

(Lieta C-560/15)

(2016/C 038/34)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājas: Europa Way Srl, Persidera SpA

Atbildētājas: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apstrīdētā ievaušanās, kas notikusi, pieņemot reglamentējošus noteikumus, un izrietošie piemērošanas akti ir vai nav pārkāpuši prasības, atbilstoši kurām televīzijas tirgus reglamentēšanas funkcijas piekrīt neatkarīgai valsts iestādei (3. un 8. pants Direktīvā 2002/21/EK ⁽¹⁾ (t. s. pamatdirektīva), kas grozīta ar Direktīvu 2009/140/EK ⁽²⁾)?
- 2) Vai apstrīdētā ievaušanās, kas notikusi, pieņemot reglamentējošus noteikumus, un izrietošie piemērošanas akti ir vai nav pārkāpuši noteikumus (Direktīvas 2002/20/EK ⁽³⁾ (t. s. atļauju izsniegšanas direktīva) 7. pantu un Direktīvas 2002/21/EK (t. s. pamatdirektīva) 6. pantu, kuros ir paredzēts, ka neatkarīga nozares valsts pārvaldes iestāde vispirms rīko sabiedrisku apspriešanu?
- 3) Vai Eiropas Savienības tiesības, it īpaši LESD 56. pants, Direktīvas 2002/21/EK (t. s. pamatdirektīva) 9. pants un Direktīvas 2002/20/EK (t. s. atļauju izsniegšanas direktīva) 3., 5. un 7. pants, Direktīvas 2002/77/EK ⁽⁴⁾ (t. s. konkurences direktīva) 2. un 4. pants, kā arī nediskriminācijas, pārskatāmības, konkurences brīvības, samērīguma, efektivitātes un informācijas plurālisma principi liedz atcelt *beauty contest* procedūru – kas tika izsludināta, lai labotu situāciju, kas radās televīzijas ciparu frekvenču piešķiršanas sistēmā, nelikumīgi “izslēdzot” operatorus no tirgus, un ļautu ienākt tirgū mazajiem operatoriem – un aizstāt to ar citu procedūru – maksas konkursu, kurā kandidātiem noteica prasības un pienākumus, kuri pirms tam netika prasīti no *incumbents*, padarot konkursu par dārgu un saimnieciski nelietderīgu?

- 4) Vai Eiropas Savienības tiesības, it īpaši LESD 56. pants, Direktīvas 2002/21/EK (t. s. pamatdirektīva) 9. pants un Direktīvas 2002/20/EK (t. s. atļauju izsniegšanas direktīva) 3., 5. un 7. pants, Direktīvas 2002/77/EK (t. s. konkurences direktīva) 2. un 4. pants un LESD 258. pants, kā arī nediskriminācijas, pārskatāmības, konkurences brīvības, samērīguma, efektivitātes un informācijas plurālisma principi liedz pārkonfigurēt Frekvenču piešķiršanas plānu, samazinot valsts tīklu skaitu no 25 uz 22 (un saglabājot tādu pašu *incumbents* rīcībā esošo multipleksu skaitu), samazinot konkursā piešķiramo daļu ar trim multipleksiem skaitu, frekvenču piešķiršana VHF-III joslā, riskējot, ka būs spēcīgas interferences?
- 5) Vai tiesiskās palāvības principa, kā to attīstījusi Tiesa, aizsardzība ir saderīga ar *beauty contest* procedūras atcelšanu, kā rezultātā prasītājam, kas jau piedalījās bezmaksas procedūrā, tika atņemta droša iespēja saņemt līguma slēgšanas tiesības par dažām konkursā iekļautajām daļām?
- 6) Vai Savienības tiesiskais regulējums frekvenču izmantošanas tiesību piešķiršanas jomā (Direktīvas 2002/21/EK (t. s. pamatdirektīva) 8. un 9. pants, Direktīvas 2002/20/EK (t. s. atļauju izsniegšanas direktīva) 5. un 7. pants, Direktīvas 2002/77/EK (t. s. konkurences direktīva) 2. un 4. pants) ir saderīgs ar tāda noteikuma izdošanu kāds paredzēts 2012. gada Dekrētikuma Nr. 16 3.d pantā, kas nesaskan ar radio un televīzijas tirgus raksturīgām iezīmēm?

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/140/EK, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (OV L 337, 37. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Komisijas 2002. gada 16. septembra Direktīva 2002/77/EK, ar ko nosaka prasības dioksīnu un dioksīniem līdzīgu PCB koncentrācijas noteikšanai barībā (OV L 249, 21. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 4. novembrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Hans-Peter Ofenböck*

(Lieta C-565/15)

(2016/C 038/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Persona, kas iestājusies pamatlietā

Sūdzības iesniedzējs: *Hans-Peter Ofenböck*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (turpmāk tekstā – “Negodīgas komercprakses direktīva”) ⁽¹⁾, liedz piemērot tādu valsts tiesību normu, kas ierobežo degvielas uzpildes staciju īpašnieku iespēju grozīt degvielas cenas tādējādi, ka noteikt augstāku pārdošanas cenu ir pieļaujams tikai vienreiz dienā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu nav pilnībā apstiprinoša un atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai, pārbaudot šāda ierobežojuma pieņemamību (spriedums lietā C-540/08) saskaņā ar Negodīgas komercprakses direktīvas 5.–9. panta noteikumiem, ir svarīgi konkrētā gadījuma apstākļi: